

जनस्थरबाट हुन सक्ने जलवायु समाधानका ७ उदाहरण

(जुन परम्परागत बिधिबाट फरक छन्)

जलवायु समस्याको परम्परागत समाधान

मुईस्थर समाधान

बजार सन्चालित

निजी र सार्वजनिक रूपमा बजारीकरण भइरहेका सोलार योजनाहरूले विद्यमान पावर ग्रिड फिड गर्दछ र उपभोक्तालाई भन्दा उत्पादक कम्पनी (कर्पोरेट) लाई मात्र फाइदा पुग्दछ ।

सोलार

मानव केन्द्रित

समुदायको स्वामित्वमा रहने सोलार माइक्रो ग्रिडले उपभोक्ताहरूलाई उर्जामा र आर्थिक स्वायत्तता पनि प्रदान गर्दछ ।

छोटो अवधिको द्रुत समाधान

जमिनमूनि पानीको सतहसम्म पुग्ने टयुववेल खनेर समाधान लिन त सकिन्छ । तर यसले दीर्घकालिन रूपमा पानीको सुरक्षा र साथै आपूर्ति र माटोको स्वास्थ्यलाई दीर्घकालीन असर पुग्ने हुन्छ ।

पानी

दीर्घकालिन उत्थानशिलता

वर्षाको पानी संकलन गर्ने गरी योजनाहरू तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गर्न सकिन्छ । जसले जैविक र स्थानीय रूपमा उपलब्ध सामग्रीबाट बनेका जलाधारलाई संरक्षण गर्दछ ।

ठूलोलाई राम्रो ठानिने मापन

नविकरणीय समाधान (जलबिद्युत, सोलार, बायु आदि)को प्रक्रियामा प्रभावित समुदायको कुनै पनि सङ्गठन नहुँदा स्थानीय, महत्वपूर्ण जलमार्ग तथा स्थानिय श्रोतहरू साथै अर्थव्यवस्थालाई पनि समर्थन गरिरहेको हुँदैन ।

शासन विधि

सामुदायिक नेतृत्वका समाधान

निर्णय लिने अधिकार समुदायको स्वामित्वमा रहेको हुन्छ । परियोजनाहरू सही तरिकाले चयन हुन्छ र श्रोतहरूले स्थानीय उत्थानशिलतालाई सहयोग गर्छ ।

शीर्ष बाट तल हुने नविनता

कर्पोरेट को पहलमा व्यवसायिक प्रयोजनका लागि जलवायु मैत्री कृषि कृषि प्रणालीमा निर्भरताको चक्र सृजना गर्छ जुन प्रकोप र परिवर्तनशीलता सँग उत्थानशिल छैन ।

कृषि

जडबाट हुने नविनता

क्षेत्र गत भिन्न रहेको कृषि पर्यावरण जसले आर्थिक, सामाजिक र प्राकृतिक प्रणालीलाई विचार गर्दछ र मुख्य रूपमा जैविक दृष्टिबाट विविध, उत्थानशिल र सार्वभौम खाद्य प्रणालीलाई प्रोत्साहित गर्दछ ।

प्राविधिक समाधान

कर्पोरेट मुखी समाधान अन्तर्गत रहेको रसायनमा निर्भर रहने हाइड्रिड बिउले डाउनस्ट्रीम एक्स्टरन्सालिटीलाई ध्यान दिदैन । यसले माटोको स्वास्थ्य, वीउको विविधता र वरपर को इको प्रणालीलाई गम्भीर अवसर गर्छ साथसाथै स्थानिय किसानहरूको स्थानिय अर्थतन्त्रमा र शसक्तीकरणमा पनि बाधक रूपमा कार्य गर्छ ।

बिउ बचत

समग्र समाधान

सामुदायिक वीज बैंकहरूले जैविक विविधता सुनिश्चित गर्न सक्छन् र समुदायमा आधारित बजारजस्ता गतिविधिको माध्यमबाट परम्परागत कृषि प्रविधिको पनि संरक्षण गर्दछ ।

संकट = डर

प्राकृतिक प्रकोपले प्रकोप पुंजीबादको ढोका खोलेदिन्छ । जहाँ आफूलाई ठूला वर्गका भन्न रुचाउने एलिटले यस्तो अवस्थामा सबैलाई प्रभावमा पारेर आफूलाई फाइदा हुने गरी नीति बनाउँछन् । यसले सार्वजनिक हितका कार्य गर्ने सम्भावना अत्यन्तै न्यून हुन्छ ।

नीति

संकट = एकता

सामुदायिक नीति निर्माण गर्दा स्थानीय ज्ञान, सोच, संसाधनमा आधारित रहेर गर्ने र साथै समुदायका लागि छोटो, मध्यम र दीर्घकालीन आवश्यकताहरू पूरा गर्न प्रभावकारी हुन्छन् ।

नाफालाई प्रोत्साहन गर्ने

सामुहिक सम्पति भन्दा उपभोक्तावादी संस्कृतिलाई बढी महत्व दिईदा व्यक्तिगत सवारीको माग, हवाईजहाज यात्रा, एकपल्ट मात्र प्रयोग गर्ने मिलने प्लास्टिक तथा छोटो आयु भएका मोबाइल लगायतको उपयोगिता बढ्दो छ ।

संस्कृति

मूल कारणहरूको सम्बोधन

एकआपसमा निर्भर, सांस्कृतिक रूपमा सूचित र विविधतापूर्ण स्थानीय क्रियाकलापले इन्धन तथा पुनः प्रयोग गर्न नमिल्ने फोहोरहरू साथै खनिज इन्धनको प्रयोग उत्पादन तथा खपत कम गर्न सहयोग गर्छ । जस्तै: सार्वजनिक यातायात व्यवस्था, धेरै वर्ष प्रयोग गर्न मिल्ने मोबाइल आदि ।